

Gerardus Salomon

Gerardus Salomon werd geboren op 26 augustus 1914 in Pekalongan, NOI. Hij was de zoon van Darlettus Hendrikus Salomon en Adèle.

In 1931 werd in Semarang de Katholieke Padvinders Vereniging (KPV) opgericht. De KPV was een onderafdeling van de Katholieke Jongelingen Bond. De Semarangse organisatie bestond in 1932 uit drie troepen, lila, geel en blauw. Jos. Schwab jr. was leider van de lila troep en voorzitter van de KJB. Ferdinand Spiekerman volgde hem in 1932 op als voorzitter.

In zijn toespraak wees pastoor Van der Steegt de padvinders op het mooie doel van de Padvinderij, hunne verplichtingen jegens God en den medemensch, en dat zij in alle opzichten als Katholieke padvinders, zoowel in als buiten de Kerk anderen ten voorbeeld moeten zijn. Speciaal legde de moderator den nadruk op de tucht, welke bij de Padvinderij in tegenstelling met andere organisatie geen middel is, doch doel.

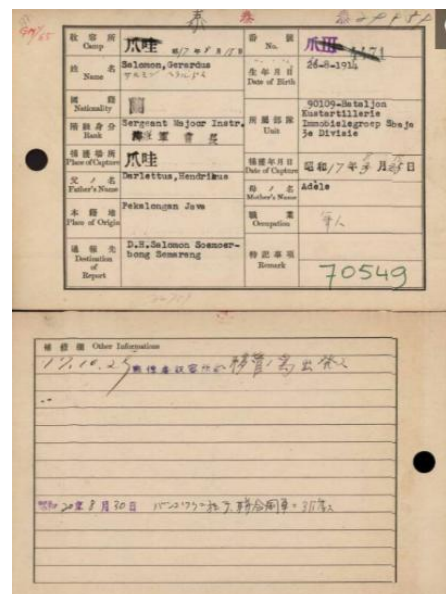
Gehoorzaam zijn aan de patrouille en troepenleiders is wat van de padvinders vereischt wordt en in dit verband wees spr. op de gehoorzaamheid ook in het latere leven der padvinders, aan het Kerkelijk Gezag, als eerste plicht van den Katholiek.

Er werd, door de belangrijkheid van de onderafdeling padvinderij, voor gekozen hiervoor ook een apart bestuur te benoemen. De voorzitter van de KJB werd ook voorzitter van de KPV. Salomon werd secretaris.

In maart 1933 werden 40 padvinders geïnstalleerd tot verkenner bij de KJB in de Heilige Hartkerk op Bangkong in Semarang. Pastoor van der Steegt M.S.F. verrichtte de installatie. Hij wees de padvinders op het mooie doel van de padvinderij.

Tijdens de mobilisatie was hij sergeant majoor instructeur bij de kustartillerie Immobielegroep van Soerabaja. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Gerardus werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Meer informatie

[De locomotief » 19 jul 1932 - Art. 161 | Delpher](#)
[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)
[Birma-Siam-spoorweg](#)
[De locomotief » 19 jul 1932 - Art. 161 | Delpher](#)
[De koerier » 27 jul 1932 - Art. 17 | Delpher](#)
[De koerier » 27 maa 1933 - Art. 13 | Delpher](#)
[De koerier » 19 sep 1933 - Pag. 6 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.